

|         |                                                |                                                      |               |
|---------|------------------------------------------------|------------------------------------------------------|---------------|
| Год. XV | Обяви по споразумение<br>Ред: Кир. Мирославовъ | РЕДАКЦИЯ УЛ. „ПАВЛОПРИЩЕ“ 4<br>(подъ врата „Шуменъ“) | Тел.<br>23-15 |
|---------|------------------------------------------------|------------------------------------------------------|---------------|

## Весели драски

### НА ОНЯ СВѢТЪ

(изъ старитѣ книги)

Една вечеръ, Хитъръ Петъръ, като минавалъ покрай гробищата, помислилъ си:

— Какво ли ще стане аджеба, ако легна и се престоря на умрѣлъ?

Намислено и сторено.

Влѣзалъ хитреца въ гробищата. Изтегналъ се между два гроба, близо до пѣтя. Замижалъ. Заслушалъ се.

По едно време се чули звънци, говоръ и тропотъ. На хитреца му се сторило, че чува небесна музика.

— Ангелитѣ трѣбва да сж. Ахъ, колко сладко си приказватъ. И, сугурно идватъ да ми взематъ душата, си помислил Хитъръ Петъръ.

Злънциѣтѣ, говорѣтъ и тропотѣтъ все по-ясно и по-близо се чували. Наближавали хитреца. И той не можалъ да се стърпи. Поискалъ да види, какъ изглеждатъ ангелитѣ и на какво свирятъ. Ококорилъ очи. Повдигналъ се малко. Погледналъ. По пѣтя, до самия него, минавали нѣколко магарета, натоварени съ грънци, паници, стомни и др.. Следъ тѣхъ вървѣли грънчаритѣ. Тѣ носѣли дълги сопи.

Когато мръдналъ малко Хитъръ Петъръ, магаретата го видѣли. Изпълнили се. Заритали и хукнали да бѣгатъ, кждато сверятъ. Изгубили се въ гъмното и изпочупили цѣлия говаръ.

Стопанитѣ на грънци се сли-

сали. И самитѣ тѣ сж изплашили. Но като видѣли живъ човѣкъ—хитреца, отишли при него.

— А, бе човѣче, какво диришъ тука и кой те дяволъ докара?

— Азъ, азъ, азъ, ли — разтреперялъ се цѣлъ, цѣлиничекъ Хитъръ Петъръ — азъ съмъ умрѣлъ. . .

— Е, после?

— И после, омръзна ми да седя на оня свѣтъ. Дойдохъ тукъ да се поразходя. . .

— Така ли?

— А, защо ни изплаши магаретата? Не видѣ ли изпочупиха всичкитѣ грънци. . .

Развикали се грънчаритѣ. Пипнали го здравата хитреца. Набили го хубавичката и следъ това отишли да си търсятъ магаретата.

Хитъръ Петъръ, едва се дотърлил до кждата си. Когато му отворила вратата, жена му го видѣла ни живъ, ни умрѣлъ и го запитала.

— Петре, къде си билъ до сега и какво се случало съ тебе?

— Аманъ, не питай, бѣхъ на оня свѣтъ, женичке.

— На оня свѣтъ ли? Ами какво има тамъ?

— Какво ли има? Да знаешъ колко е хубаво. Само да те пази Господъ грънчарски магарета да не плашишъ. . .

Мирославски

# БИСЕРА НА ВАРНА!

## Обща народна покана

Известява се на почитаемото гражданство, че настъпилата пролѣтъ и времето налагатъ откриването на приказно-вълшебната

# НАРОДНА БИРАРИЯ

# ГРАНИЧЕНЪ

# Е КЪТЪ Е

КОЯТО СЕ ОТКРИВА НА 14 ЮНИЙ Т. Г. -- СЪБОТА

Пускамъ собственитѣ си  
домашни вина и ракии  
съ разнообразна скара.

Отъ съдържателя